

Under overskriften *Tro og livssynspolitik* skriver Arbeidspartiet følgende i sitt partiprogram for 2017 – 21:

Norge har en kristen og humanistisk arv. Denne arven tar vi med oss i møte med dagens mangfoldige samfunn. Trosfrihet er en menneskerett. Samtidig står friheten til å tro og utøve sin religion side om side med friheten til å ikke tro og til å konvertere, frafalle eller kritisere religion.

Religion er ikke bare en privatsak for den enkelte. Det er også et offentlig anliggende når det gjelder økonomisk støtte fra det offentlige, når tros- og livssynssamfunnene bidrar til velferden i samfunnet gjennom frivillige fellesskap, eller når noen utsettes for tvang eller undertrykking i religionens navn.

For mange mennesker utgjør tros- og livssynssamfunnene viktige fellesskap. De har betydning for tilhørighet og identitet og kan være et ankerfeste for frivillig engasjement i lokalsamfunnet. Når tros- og livssynssamfunnene kan være så viktige for enkeltmenneskene, er innsyn til og utsyn fra disse samfunnene like viktig for storsamfunnet. På de fleste andre områder av samfunnet vårt stiller vi krav til demokrati, åpenhet og representasjon. Nå er det på tide å gjøre det samme overfor tros- og livssynssamfunnene. Kravene som stilles, skal ivareta trosfriheten og ikke gripe inn i tros- og livssynssamfunnenes teologi.

Arbeiderpartiet vil:

- At hovedlinjene i finansieringsordningen av tros- og livssynssamfunn skal sikre forutsigbarhet og være som i dag, med unntak av at vi vil:
 - o Se nærmere på beregningsgrunnlaget for støtten og vurdere om kriteriene er tilstrekkelige og relevante
- Gjennomføre en vesentlig økning av minimumskravet til antall medlemmer for å få økonomisk støtte, fra dagens krav om 10 medlemmer
- Stille krav i forbindelse med økonomisk støtte til tros- og livssynssamfunnene om:
 - o Minst 40 prosent representasjon av kvinner i styringsorganer som forvalter statlig støtte. Kravet gjelder ikke organer som tar stilling til teologiske spørsmål, og vil først gjelde fra 2020
 - o Demokratisk valgte representanter i styringsorganene som forvalter den statlige støtten. Kravet gjelder ikke organer som tar stilling til teologiske spørsmål, og vil først gjelde fra 2020
- Stille krav til personer som kommer til Norge for å praktisere som religiøse ledere, at de skal ha eller skaffe seg kunnskap om den religiøse rådgivningsrollen i møte med vold i nære relasjoner, eksilerfaringer og sentrale verdier i det norske samfunnet
- Opprette en egen likestillingspott som tros- og livssynssamfunn kan søke om midler til likestillingsarbeid fra
- At offentlige institusjoner som sykehus, sykehjem og fengsel tilrettelegger for at pasienter og innsatte får anledning til å ivareta tros- og livssynsutøvelse, ved samtaler med prest eller et tilsvarende tilbud for personer med en annen religiøs tilhørighet

- Kreve åpenhet fra tros- og livssynssamfunn om pengegaver (og annen materiell støtte) fra utlandet, og utrede på hvilket grunnlag utenlandske gaver eller økonomisk støtte kan begrenses
- Sikre at skilsmisse etter norsk lov respekteres av de ulike tros- og livssynssamfunnene og motvirke fremvekst av religiøse domstoler
- At valgordningen i Den norske kirke sikrer at medlemmer til lokalt, regionalt og sentralt nivå organiseres gjennom direkte valg, og at valgene gjennomføres samtidig med, og i lokaler i umiddelbar nærhet til, kommune- og fylkestingsvalgene 78
- Legge til rette for at Sjømannskirken fortsatt skal være et viktig kirkelig, kulturelt og sosialt møtested for nordmenn i utlandet, blant annet gjennom et særskilt tilskudd
- Legge til rette for midler til lokale dialogtiltak tros- og livssynssamfunn imellom, og mellom disse fellesskapene og samfunnet for øvrig
- Utvikle religions- og livssynsfaget til et mer inkluderende fag og dermed fjerne 'K' fra KRLE-faget

Under overskriften *Religionsfrihet* skriver Fremskrittspartiet følgende i prinsippprogram for 2017-21:

Fremskrittspartiet forsvarer retten til selv å velge livssyn eller religion, og å organisere sitt liv i samsvar med dette, og vil arbeide mot diskriminering på religiøst grunnlag. Vi aksepterer imidlertid ikke at lovbrudd, tvang, vold eller trussel mot rikets sikkerhet eller mot enkeltpersoner begrunnes med tro eller religionsfrihet.

Under overskriften *Kirke og stat* sier partiet i prinsippprogram for 2017-21 følgende:

Fremskrittspartiet ser på den kristne kulturarven, vestlige verdier, og skillet mellom religion og politikk som grunnleggende verdier i det norske samfunnet. Religionsfrihet er en grunnleggende rettighet for den enkelte.

Alle trossamfunn bør være uavhengige og selv råde over sin arbeidsform, organisasjon og forkynnelse, forutsatt at det ikke medfører krenkelse eller overgrep mot medmennesker eller oppfordring til handlinger som bryter med norsk lov og regelverk. Både samfunnet, kirken og staten er best tjent med et skille mellom kirke og stat, da en politisk styrt kirke mister sin nødvendige legitimitet.

Våre folkevalgte representanter stilles fritt i spørsmål av religiøs og livssynsmessig karakter som ikke entydig dekkes av prinsipp- eller handlingsprogram.

I ”Frps politikk fra A til Å” kan vi lese følgende om finansiering av trossamfunn:

Vi vil fjerne tilskuddsordningen for trossamfunn. Det bør opprettes en egen tilskuddsordning for å ivareta og vedlikeholde kirkebygg med kulturhistorisk verdi og lovpålagte oppgaver.

Om kirkeasyl sier FRP: Kirkeasyl bør anses som ulovlig. Kirkeasylanter bør pågripes og sendes ut av landet dersom de ikke har lovlig opphold i Norge.

Under overskriften *Mangfold i tros- og livssyn* skriver Høyre følgende i sitt partiprogram for 2017-21:

Høyre mener et fritt trosliv og fri religionsutøvelse er en grunnleggende menneskerettighet som må beskyttes.

Norge har og skal verne om et mangfold av tros- og livssyn. Høyre mener det er viktig å sikre muligheten til religionsutøvelse, samtidig som det er viktig å respektere og sikre sekulær og humanistisk, ikke-religiøs utøvelse ut fra den enkeltes tro og ønske. Respekt for den enkeltes tro eller ikke-tro er Høyres utgangspunkt. Samtidig har Norge som nasjon og samfunn en klar historisk tilknytning til den evangelisk-lutherske kristne tradisjon. Kirken er skilt fra staten, men ikke fra norsk kultur og tradisjon.

Høyre vil:

Gjennomgå alle støtteordninger til tros- og livssynssamfunn.

Videreføre støtten til trosopplæring i Den norske kirke.

Sikre vedlikehold av kirkebygg.

Sikre gravferdsordninger for alle trossamfunn, også for humanistiske eller sekulære samfunn.

Sørge for at yttringsfriheten fortsatt gjelder på samme måte for både religiøse og religionskritiske yttringer.

Under overskriften *Et samfunn med plass for tro og livssyn* skriver Kristelig folkeparti følgende i sitt stortingsprogram for 2017- 21:

Et godt samfunn har rom for hele mennesker, med den religiøse identiteten og det livssynet hver enkelt har. Et slikt samfunn forsøker ikke å presse religionen ut av det offentlige rom, men legger til rette for menneskers mulighet til å utøve sin tro. Et slikt samfunn verdsetter troens betydning for enkeltmennesker og religionens betydning for samfunnet.

Kulturtradisjon og trosopplæring

I Norge har vi en tusenårig kristen kulturtradisjon. Kristne og humanistiske verdier har ligget til grunn for utformingen av det samfunnet vi lever i, og denne historiske plattformen for vårt samfunn må

videreføres og verdsettes. Samtidig har vi et mer mangfoldig samfunn i dag enn noen gang tidligere. For å gi plass til det mangfoldet er det en forutsetning at man ikke hindrer forskjeller å være synlige, men heller gir mennesker mulighet til å kjenne sine røtter og vite hvordan vår kultur er formet. På den måten kan vi stå støtt og trygt i møte med det ukjente og med hverandre. Det er nødvendig å få kompetanse for å forstå det samfunnet vi lever i. For å få til det må religionsundervisningen på skolen ha stor vekt på kristendommen som på en unik måte har formet vår historie og vårt samfunn. Trossamfunnene må få tilstrekkelige midler til å drive med trosopplæring, og skolen må ta formålsparagrafen aktivt i bruk.

Trosfrihet og trossamfunnenes selvstendighet

Religions- og livssynsfrihet er en grunnleggende menneskerettighet og må ligge til grunn for religions- og livssynspolitikken. Reell trosfrihet forutsetter åpenhet for og gode rammebetingelser for trossamfunnene. Dette gjelder mulighet til å bygge sine gudshus, utøve sin tro og bruke religiøse symboler slik det er naturlig for den enkelte. Tros- og livssynssamfunn skal ha rett til å organisere seg ut fra sine egne premisser, og rett til fritt å velge sine ledere. Minoriteter skal ikke ha mindre rom for sin tro og sitt livssyn enn majoriteten. Det innebærer at minoriteter noen ganger må ha mulighet til å kompensere for at de fleste ordninger er formet for å passe majoriteten. Dette gjelder for eksempel mulighet til å feire sine høytider og tilgang på religiøst akseptabel mat.

Hatefulle ytringer som rammes av straffeloven og oppfordring til bruk av vold kan ikke aksepteres som en del av fri religionsutøvelse i Norge. Slike ytringer er uforenlig med de fellesverdiene som den norske staten bygger på.

Samfunnet må legge til rette for at barn og unges rett til åndelig utvikling i henhold til barnekonvensjonen blir oppfylt. Alle barn har rett til å ha en tro og leve ut sin tro. Foreldreretten gir foreldrene et hovedansvar for å gi barna det beste de har funnet, også av livssyn. Dette må kombineres med barnas rett til selv å ta valg i tråd med barnets gradvise modning.

I livets siste fase eller ved plutselige kriser ønsker mange pasienter og pårørende å samtale med en religiøs leder eller mentor. Mange sykehjem og sykehus mangler rutiner for kontakt med slike representanter fra andre trossamfunn enn Den norske kirke. Det bør etableres et nettverk slik at institusjonene enkelt kan få kontakt med religiøse ledere når pasienten ber om det. Det bør sikres gode strukturer i kommunal beredskap for kontakt med representanter for tros- og livssynssamfunn i kriser med behov for kontakt med pårørende.

Retten til å utøve sin tro omfatter også rett og mulighet til å bygge eller leie forsamlingslokaler. Støtteordningene til private kirkebygg og forsamlingslokaler må beholdes og styrkes og suppleres med støtte til leie av lokaler. Trossamfunn må omfattes av en ordning med momsfritak for frivillige organisasjoner.

Elever må ha rett til å bruke lokaler i skoletiden gratis, også til egenstyrt religiøs aktivitet. Her må elevene også kunne invitere voksne ledere utenfra som ressurspersoner uten at dette går

Den norske kirke

Den norske kirke har etter kirkeforliket fremdeles en spesiell stilling og rolle i det norske samfunn. Den skal derfor tilføres ressurser som gjør at den kan være til stede i hele landet, utføre kirkens oppdrag og gi mennesker gode tjenester i alle livssituasjoner.

Trosopplæringsreformen er den viktigste kirkelige reformen i nyere tid. Reformen har fornyet folkekirken og har gitt gode tilbud til bredden av folkekirkens medlemmer. Statens overføring til Den norske kirke må økes for å sikre at finansieringen av reformen er på et nivå som gir et godt tilbud til alle også nå når Den norske kirke ikke lenger er en statskirke.

Mange kirkebygg er preget av manglende vedlikehold og sikring, og er i svært dårlig forfatning. Samtidig er kirken et av lokalsamfunnenes viktigste samlingspunkt. Til tross for kommunenes klare ansvar for å vedlikeholde kirkene, mener vi kirkene representerer så store nasjonale verdier at det er nødvendig med et statlig løft for å sette i stand fredede og verneverdige kirker.

Kirkens organisering og økonomi skal videre utredes, og KrF vil legge stor vekt på hva kirkens egne organer anbefaler. KrFs utgangspunkt er at Den norske kirke er et trossamfunn, og at staten ikke skal bestemme over indre anliggender. Samtidig som Den norske kirke sikres plass som en landsomfattende folkekirke, er det viktig for KrF å sikre at alle tros- og livssynssamfunn understøttes på lik linje med Den norske kirke.

KrF vil

- sikre alle reell tros- og religionsfrihet.
- legge til rette for dialog mellom mennesker som tilhører forskjellige religioner og livssyn gjennom økonomisk støtte til paraplyorganisasjoner for trossamfunnene.
- ha en fullfinansiering av trosopplæringsreformen og sikre at små menigheter og trossamfunn får en tilstrekkelig andel av midlene.
- at Den norske kirkes handlefrihet skal sikres gjennom en lov for Den norske kirke som gir kirken mulighet til å organisere sitt indre liv gjennom kirkens egne organer. Kirkeordningen må omfatte en finansieringsordning som sikrer kirken og andre tros- og livssynssamfunn likeverdig finansiering.
- videreføre ordningen med at Den norske kirke har ansvaret for gravferdsforvaltningen.
- opprettholde tilskuddsordningen til private kirkebygg og andre gudshus og vurdere om bevilgningene til ordningen er tilstrekkelige med tanke på økningen i byggekostnader de senere årene.
- legge til rette for at det kan bygges flere livssynsnøytrale seremonirom.
- sikre alle trossamfunn rett til å bestemme i lærespørsmål og ansettelse.
- sikre trossamfunn med vigselfrett fortsatt rett til ikke å måtte vie i strid med sin lære.
- sikre retten til å uttrykke tro gjennom bruk av religiøse symboler, smykker eller plagg i det offentlige rom så lenge dette ikke er til hinder for læring, deltakelse eller å løse arbeidsoppgaver.
- sikre alle elever rett til å starte og drive elevstyrte livssynsbaserte aktiviteter som for eksempel skolelag.
- utvide retten til ulønnet permisjon på helligdager for religiøse minoriteter fra to til fire dager årlig.
- at institusjoner som sykehjem, fengsler og sykehus så langt det er mulig skal servere mat som er akseptabel for religiøse minoriteter, og legge til rette for samtaler med representanter for tros- og livssynssamfunn.

- sikre at alle som mottar helse- og omsorgstjenester får oppfylt sin rett til å praktisere sin tro eller livssyn.
- at det jødiske miljøet i Oslo og i Trondheim og andre trossamfunn som opplever trusler skal få økonomisk støtte for sikringstiltak og vakthold i de periodene det er nødvendig.
- at det fortsatt skal tilbys rituell omskjæring på guttebarn ved alle helseforetak.
- innføre tilbud om et introprogram for religiøse ledere fra utlandet.
- videreføre teologi som universitetsfag og åpne for ikke-kristne former for teologi om det er behov for det.

Under overskriften *Religion og livssyn*, skriver Miljøpartiet De grønne følgende i sitt arbeidsprogram for 2017-21:

Tros- og livssynsfrihet er en grunnleggende menneskerett og en forutsetning for et fritt samfunn. Et godt samfunn har rom for hele mennesket, også for den enkeltes religiøse identitet eller livssyn. Tros- og livssynssamfunn er viktige samfunnsinstitusjoner, og både religiøse og ikke-religiøse livssynssamfunn har en naturlig plass i den offentlige debatten og i det offentlige rom. Aktiv livssynsdebatt er en del av et åpent og demokratisk samfunn, og forutsetter et sterkt vern av ytringsfriheten, både for kritikk og forsvar av ulike livssyn. Samtidig setter økende livssynsmangfold nye spørsmål på agendaen, som gjør at vi må ta stilling til nye utfordringer knyttet til enkeltmenneskets rett til å utøve sitt livssyn, til religionens plass i det offentlige rom, og til forholdet mellom tros- og livssynsfrihet og andre grunnleggende menneskerettigheter.

Miljøpartiet De Grønne vil:

- Likebehandle alle tros- og livssynssamfunn.
- Sikre tros- og livssynssamfunn selvråderett i tros- og ansettelsesspørsmål.
- Sikre vern mot diskriminering på bakgrunn av livssynstilhørighet og kulturell tilhørighet.
- Arbeide for en livssynsnøytral ekteskapslov.
- Gi kommunene ansvaret for organisering av gravplasser og arbeide for flere gravplasser tilpasset alle livssyn.
- Overføre ansvaret for vedlikehold av middelalderkirker og andre vernede bygg i Den norske kirkes eie til staten.
- Legge til rette for etablering av flere livssynsflexible seremonirom.

På sin hjemmeside skriver Rødt om Religion og livssynsfrihet:

Rødt jobber for et tolerant og inkluderende samfunn der folk med ulike tro og livssyn kan leve sammen.

Retten til å velge sin egen tro er en grunnleggende demokratisk rett. Men retten til å kritisere religion er like prinsipielt viktig som religionsfriheten. I dag ser vi imidlertid ofte eksempler på rasisme kamouflert som religionskritikk. Det tar vi avstand fra. Alle har krav på å bli møtt med respekt og anstendighet. Selv om de fleste medlemmene i Rødt nok er ateister, har vi også medlemmer med tilhørighet til de fleste av verdensreligionene. Det er vi stolte av.

Rødt arbeider for at det offentlige Norge skal være tros- og livssynsnøytralt. Derfor er vi tilhengere av et tydelig skille mellom stat og kirke. Vi ønsker også at skolen og barnehagen skal ha en religionsfri formålsparagraf, og at faget KRLE må gjøres om til et religionsnøytralt verdi- og filosofifag.

Under overskriften *Demokrati og frihet* sier partiet i sitt arbeidsprogram for 2017-21, følgende:

- a. Den norske staten skal være adskilt fra alle trossamfunn.
- b. Tros- og livssynssamfunn må behandles på lik linje med andre frivillige organisasjoner som søker støtte til sin virksomhet.
- c. Anerkjennelse ethvert tros- og livssynssamfunns rett til å etablere seg, men ikke akseptere aktiviteter som bryter med norsk lov.
- d. Et filosofi-, livssyns- og religionsfag som ikke favoriserer noen trosretninger. Elevene i grunnskolen må få en nøytral opplæring om forskjellige ideologier og religioner. Innen et slikt fag er etablert, må det innføres full fritaksrett.
- e. Kommunene må disponere lokaler der det er mulig å tilrettelegge for seremonier tilpassa de ulike tros- og livssynssamfunns behov.
- f. Kirkeloven og gravferdsloven må endres slik at kommunene selv har ansvar for vedlikehold og drift av offentlige gravlunder.
- g. Kirkeloven må endres slik at kommunene fritas for økonomisk ansvar for bygging, drift og vedlikehold av kirker.

Under overskriften *Kirke og livssyn* skriver Senterpartiet i sitt partiprogram for 2017-21 følgende:

Religion og livssyn er grunnleggende dimensjoner i mange menneskers liv. I tillegg til å være et trossamfunn, er Den norske kirke også en viktig tradisjons- og kulturbærer. Senterpartiet mener at kirke, religion og livssyn fortsatt bør være et offentlig anliggende. Både staten og kommunene spiller en viktig rolle for å understøtte folks mulighet til å utøve tro og livssyn.

Senterpartiet mener at staten fortsatt skal føre en aktivt støttende tros- og livssynspolitikk. Vi mener at det i et pluralistisk samfunn som vårt er nødvendig med en stat som likebehandler alle innbyggere, og bidrar til å gjøre retten til tros- og livssynsutøvelse reell. Mangfoldet av trosretninger og livssyn i befolkningen må reflekteres i politisk, økonomisk, juridisk og institusjonell likebehandling av tros- og livssynssamfunn.

Senterpartiet mener at endringene i kirkeordningen, og det at Norge i større grad har blitt et fler-religiøst samfunn, gir behov for utviklingen av en mer helhetlig tros- og livssynspolitikk.

Senterpartiet vil avvente videre utredninger og drøftinger i de kirkelige organer og organisasjoner før det er aktuelt å ta stilling til nye reformer. Spørsmålet om å oppheve kirkeloven og erstatte statens lovregulering med en kortfattet rammelov må derfor avvente til dette arbeidet foreligger.

Senterpartiet mener at Opplysningsvesenets Fond skal føre en ansvarlig forvaltning som bidrar til å øke fondets verdier og avkastning til kirkelige formål. Det er samtidig avgjørende at dette skjer på en samfunnsmessig ansvarlig måte, i tråd med sentrale etiske verdier og i forståelse med lokale interesser.

Senterpartiet vil:

- Sikre en økonomisk likebehandling og ikke-diskriminering av alle tros- og livssynssamfunn.
- Opprettholde en egen kirkelov for regulering av forholdet mellom Den norske kirke og staten.
- At soknet fortsatt skal være den grunnleggende enhet i Den norske kirke med status som selvstendig rettssubjekt.
- At det fortsatt skal være prestedtjeneste i hvert sokn, prost i hvert prosti og biskop i hvert bispedømme.
- Sikre Den norske kirke forutsigbare økonomiske rammebetingelser som ivaretar lokal tilstedeværelse tilsvarende som dagens struktur.
- Videreføre den finansielle ansvarsdelingen mellom staten og kommunene.
- Videreføre lokalsamfunnets ansvar for kirkebygg og gravplass.
- Opprettholde begge lokalkirkelige organer; de kirkelige fellesrådene og menighetsrådene, men tydeliggjøre arbeidsfordeling. Menighetsrådenes innflytelse bør styrkes.
- Legge til rette for økt medlemsinnflytelse og ytterligere demokratisering av Den norske kirke.
- At det fortsatt skal være adgang til å avholde skolegudstjenester, men at deltakelse må være frivillig.

Under overskriften *En sekulær stat med frihet for enkeltmennesket* skriver Sosialistisk venstreparti i sitt arbeidsprogram for 2017-21 følgende:

Alle mennesker har krav på reell religions- og meningsfrihet. Verken staten eller offentlige institusjoner bør ta stilling i religiøse spørsmål, men bidra til at alle borgere over 15 år skal stå fritt til å velge livssyn og religiøs praksis. Religionsfrihet innebærer også at mennesker ikke utsettes for religiøs kontroll og tvang. Den viktigste kampen for frigjøring i trossamfunnene skjer nedenfra, og SV vil støtte feministiske, kvinnefrigjørende og skeive initiativer i trossamfunnene.

SV vil:

- Innføre en lav obligatorisk medlemsavgift for de trossamfunn som ønsker å motta statsstøtte. Vi vil jobbe for at ingen skal regnes for å ha en tilknytning til et trossamfunn uten å faktisk være medlem.
- Endre Grunnloven slik at paragrafer som henviser til en særskilt religion endres eller fjernes.
- At skillet mellom stat og kirke fullføres. Gode arbeidsforhold, lønns- og pensjonsvilkår for de ansatte i Den norske kirke, som tidligere har hatt staten som arbeidsgiver, må sikres i denne prosessen.

Under overskriften *Tros- og livssynsfrihet* skriver Venstre i sitt stortingsprogram for 2017-21 følgende:

I et liberalt samfunn er den enkeltes livssyn et personlig anliggende, og toleranse og respekt for andres valg og ytringer er selvsagt. Staten skal verken diskriminere eller favorisere livssyn. Venstre forsvare alle rett til å tro og alle rett til ikke å tro. Det inkluderer retten til å bruke religiøse og kulturelle plagg eller benytte religiøse symboler i det offentlige rom.

Venstre vil fjerne de gjenværende bindingene mellom stat og kirke. En sekulær stat kan likevel føre en helhetlig og aktiv tros- og livssynspolitikk, med respekt for de ulike livssynssamfunns egenart og med finansieringsordninger som ivaretar prinsippet om likebehandling.

Kirken og andre tros- og livssynssamfunn er viktige samfunnsinstitusjoner, og religiøse ytringer har en naturlig plass i samfunnslivets debatter og offentlige rom. Det er likevel naturlig at medlemmene selv bidrar slik vi krever i andre organisasjoner som mottar statsstøtte. Derfor vil vi på sikt redusere statens andel i finansiering av tros- og livssynssamfunn og vurdere nye finansieringsmodeller, herunder kirkeskatt etter svensk modell .

Når bindingene mellom stat og kirke oppheves, mener vi at det er nødvendig å tydeliggjøre at det er sivil lovgivning og ikke teologisk forståelse som regulerer ekteskap. Vi vil ha en borgerlig vielse der staten legger de juridiske rammene. Deretter kan tros- og livssynssamfunn velge om, hvordan og hvor de måtte ønske å tilby ulike former for velsignelse eller markering.

Venstre vil:

fullføre skillet mellom stat og kirke ved å fjerne gjenværende henvisninger til bestemte kirkesamfunn og trosretninger i Grunnloven

gjøre formålsparagrafene for skolen og andre offentlige institusjoner livssynsnøytrale

skille tydelig mellom den verdslige og den livssynstilknyttede delen av ekteskapsinngåelsen og innføre borgerlig ekteskapsinngåelse som en generell ordning

gjeninnføre RLE-faget i grunnskolen slik det var i 2013

ikke sette krav til politiske standpunkt utover støtte til demokratiet og menneskerettighetene når trossamfunn eller organisasjoner med religiøst fundament mottar offentlig støtte

sikre retten til å gå i religiøse og kulturelle plagg eller benytte religiøse symboler i det offentlige rom

vurdere nye finansieringsmodeller for tros- og livssynssamfunn

underlegge religiøse barne- og ungdomsorganisasjoner som får statlig støtte, de samme reglene som andre barne- og ungdomsorganisasjoner

avvikle ordningen med automatisk oppføring av nyfødte i tros- og livssynssamfunn (tilhørigordningen)

opphøve Lov om helligdager og helligdagsfred.